

141019 Artonde söndagen efter trefaldighet, tredje årgången Björn Helgesson

Att lyssna i tro

Den största affär de flesta av oss gör under livet är när vi köper ett hus. När man väl bestämt sig för att börja titta efter ett hus dras man in i en process med kraftiga tempoväxlingar. Gå på visningar kan man göra i lugn och ro, men den dag man blir förälskad i ett visst hus är det plötsligt väldigt bråttom. Nu finns det inte tid att fundera. Budgivningen sätter igång och det gäller att vara på hugget. Ämnet för dagens predikan är att söka, finna och bestämma sig om man ska satsa allt man har.

Jesus ger oss en tvådelad berättelse som handlar om just detta. Först möter vi en man som finner en skatt i en åker. Jag tänker mig att han är anställd at arbeta på denna åker. Han söker sitt uppehälle, men så inträffar det totalt oväntade: han finner en skatt.

I den andra berättelsen är det en köpman som är i centrum. Han vet vad han söker och plötsligt dyker det upp och han ser direkt att detta är något utöver det vanliga. Båda personerna inser att de fått sitt livs chans. Båda gör på precis samma sätt: De säljer allt de äger för att kunna köpa vad de funnit.

Mönstret är tydligt och vi kan se det upprepas i flera av bibelns berättelser och i vardagslivet 2014, t.ex. när man köper hus: Man letar aktivt efter ett drömhus eller råkar bara vara ute och åka och får syn på ett hus som är till salu. När man finner huset måste man snabbt bestämma sig och när man gjort det satsar man allt man har. Det är inte konstigt att landets privatägda hus är så högt belånade att regeringen vill tvinga överbelånade husägarna att börja amortera.

Nu är Jesus inte ute efter att berätta en historia om nedgrävda skatter eller fina pärlor och mitt intresse är förstås inte husaffärer. Det frågan gäller är Guds rike. Det är våra existentiella val, våra livsval som är ämnet.

Vi är alla sökare. Vi letar efter något. Det är djupt nedärvt i människan. Homo sapiens vandrade redan för 250 000 år sedan över savannerna och sökte. Man sökte främst mat men även användbara stenar och mycket annat. Blicken rörde sig hela tiden runt. Samma sonderande blick som gör att loppmarknader drar mycket mer folk än rea. Vi söker det vi känner till men också det oväntade. Vi vill kanske överraskas.

Några kommer till kyrkan och tror sig veta vad de söker, kanske en gemenskap, medan andra styrs mer av magkänslan utan att så medvetet reflektera över det. Men så inträffar det väntade - eller helt oväntade - att man berörs av Gud. Jag tror att det händer oss alla. Men alla känner förstås inte igen en skatt för att man ser den, eller en pärla, eller ett drömhus eller Guds varsamma hälsning.

Det är här visdomen kommer in. Det talades mycket om visdom i den första bibeltexten vi fick lyssna till. Jag tänker mig att visdom är en blandning av drömmar, erfarenhet, urskillning och mod. Utan mod vågar man inte satsa när man får chansen. Det är nämligen alltid ett risktagande. Det finns ett oändligt bråddjup mellan att se pärlan och att ha den i sin hand. Jag måste våga sälja allt jag äger utan att med säkerhet kunna

veta att jag får det jag önskar köpa. Samma känsla som många av oss haft inför tanken på att fria. Det är ett stort risktagande. Det krävs mod. Samma mod krävs det att följa Jesus. Till visdomen hör även urskillningsförmågan. Vi har alla varit med om att vi blivit lurade. Det lät bättre än vad det var. Reklamen lovade mer eller förälskelsens rus gjorde att jag lurade mig själv. Jag ville inte se skuggorna. Jag saknade urskillningsförmåga, den andra beståndsdelen i visheten. Med tiden kan dock erfarenheten göra att jag blir bättre att väga mina erfarenheter mot mina drömmar. Ballansen är nödvändig. Erfarenhet utan drömmar kan aldrig ge plats för modet. Alla fyra delarna behövs för att visheten ska fogas samman.

Jag är säker på att flera här i kyrkan ännu söker utan att ha känt igen skatten, för detta är en livslång resa. Skatten visar sig gång på gång i allas liv, men vi ser den inte för vi saknar någon del i visdomen: mod, urskillningsförmåga, erfarenhet eller drömmar. Några har flera gånger fått en glimt av pärlan men är nöjda med det näst bästa – kanske gemenskapen eller den fina musiken. Jesus själv kan få förbli i bakgrunden. Kanske har man blivit så realistisk av alla dåliga erfarenheter att man inte vågar tro på drömmen, kanske har man ännu inte modet att satsa allt. Något mindre räcker nämligen inte. Precis som när man ska fria.

Den stora skatten inbjuder också oss som känner oss hemma med Gud sedan länge att ta ännu ett steg mot himmelriket. Livsmönstret att söka, finna och satsa allt upprepar sig gång på gång genom livet, också för den som blivit Jesu vän. I denna kyrka talar vi gärna om ett dagligt dop. Vi är alla lärjungar som Jesus vill dra närmre Fadern. Utmaningen att lyssna i tro, att se skatten i vår egen livsjord, identifiera den som vår stora möjlighet att gå ett steg till och ännu en gång satsa allt utan att veta hur det går följer oss i varje livsskede ända in i döden.

Eva Kilpi uttrycker det så bra i en kärleksdikt. Hon skriver:

*"Säg till om jag stör, sa han när han steg in, så går jag med detsamma.
Du inte bara stör, svarade jag, du rubbar hela min existens. Välkommen"*

Låt oss be: Välkommen Herre Jesus att rubba vår existens. Amen.